

ภาค 5: บทสวดแผ่ส่วนบุญ-กรวดน้ำ

PART 5: Transference of Merit

ภาค 5: บทสวดแผ่ส่วนบุญ - กรวดน้ำ

1. กรวดน้ำตอนเช้า (ตัพพปตฺติทานคาถา)

หัวหน้านำ : หันทะ มะย้ง สัพพะปัตติทานะกาถาโย กะณามะ เส.

บุญผู้สละทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม,
เตสฺสึจะ ภากิโน โหนตุ สัตตานิ นตาปะมะณะกา,
สัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ, จึงมีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้ทำ
ในบัดนี้, และแห่งบุญอื่นที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว,

เย ปิยา คุณวันตา จะ มัย्हัง มาตาปิตาทะโย,
ทิฏฐา เม จาปิยะทิฏฐา วา อัญญะ มัชฌัตตะเวรีโน,
ก็จะเป็นสัตว์เหล่าใด, ซึ่งเป็นที่รักใคร่และมีบุญคุณ เช่นมารดาบิดา
ของข้าพเจ้าเป็นต้น ก็คือ; ที่ข้าพเจ้าเห็นแล้ว หรือไม่ได้เห็น ก็คือ; สัตว์
เหล่าอื่นที่เป็นกลาง ๆ หรือเป็นคู่เวรกัน ก็คือ;

สัตตา ติฏฐันติ โลกัสสิมิ เต ภูมมา จะตุโยนิกา,
ปญฺเจกะจะตุโวการา สังสะรันตา กะวากะเว,
สัตว์ทั้งหลาย ตั้งอยู่ในโลก; อยู่ในภูมิทั้งสาม¹ อยู่ในกำเนิดทั้งสี่²
มีขันธห้าขันธ³ มีขันธขันธเดียว⁴ มีขันธสี่ขันธ⁵; กำลังท่องเที่ยวอยู่ในภพ
น้อยภพใหญ่ก็คือ;

1 ภูมิ 3 คือ กามาวจรภูมิ รูปาวจรภูมิ อรูปาวจรภูมิ 2 กำเนิดทั้ง 4 คือ ขาพาหุระ: สัตว์เกิดในครรภ์ คลอดออกมาเป็นสัตว์ เช่น คน ไก่
สุนัข เป็นต้น ฮัตตะระ: สัตว์เกิดในไข่ เช่น นก เป็ด ไก่ เป็นต้น สังสทระ: สัตว์เกิดในโคล เช่น หนอน เป็นต้น โอปปาติกะ: สัตว์
เกิดคุดขึ้น เช่น ทวดา และ เป็ด 3 ได้แก่ สัตว์ผู้เกิดในกามภพ 4 สัตว์ผู้เกิดในอสุณูภพ 5 สัตว์ผู้เกิดในอรูปภพทั้งสี่
ภพ หมายถึง ภาวะชีวิตของสัตว์, โลกที่เป็นอยู่ของสัตว์ ได้แก่

1 กามภพ ภพที่เป็นกามาวจร, ภพของสัตว์ผู้เข้าถึงกามคุณ คือ อารมณ์ทางอินทรีย์ทั้ง 5 ได้แก่ อเบา 4 มนุษย์โลกและกามาวจร
สวรรค์ทั้ง 6

2 รูปภพ ภพที่เป็นรูปาวจร, ภพของสัตว์ผู้เข้าถึงรูปฌาน ได้แก่ รูปพรหมทั้ง 16 ชั้น

3 อรูปภพ ภพที่เป็นอรูปาวจร, ภพของสัตว์ผู้เข้าถึงอรูปฌาน ได้แก่ อรูปพรหม 4

ญาติัง เย ปัตติทานัมเม

อะนุโมทนันติ เต ตะยัง,

เย จิมัง นัปปะชานันติ

เทวา เตสัง นิเวทะยุง,

สัตว์เหล่าใด รู้ส่วนบุญที่ข้าพเจ้าแต่ให้แล้ว, สัตว์เหล่านั้น จงอนุโมทนา
เองเถิด; ส่วนสัตว์เหล่าใด ยังไม่รู้ส่วนบุญนี้ ขอเทวดาทั้งหลายจงบอก
สัตว์เหล่านั้นให้รู้;

มะยา ทินนานะ ปุญญานัง

อะนุโมทะนะเหตุนา,

ตัพเพ ตัตตา ตะทา โหนตุ

อะเวรา ตูชะชีวิโน,

ณัมปปัจเจจะ ปัพโปนตุ

เตตา ตา ติขณะัง สุภา.

เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนาส่วนบุญที่ข้าพเจ้าแต่ให้แล้ว;
สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, จงเป็นผู้ไม่มีเวร อยู่เป็นสุขทุกเมื่อ;
จงถึงบทอันเกษม กล่าวคือพระนิพพาน; ความปรารถนาที่ค้ำใจของสัตว์
เหล่านั้น จงสำเร็จเถิด.

2. ปัตติทานคาถา (พระพรหมนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

(บทนี้นิยมสวดก่อนเช้าหลังจากสวดบทอื่น ๆ เสร็จแล้ว)

หัวหน้ามา: หันทะ มะยัง ปัตติทานะกาถาโย กะณามะ เส.

ยา เทวะตา ตันติ วิหาระวาธินี,

เทวดาเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร,

อุป มะเร โทธิมะเร ตะหิง ตะหิง,

สิ่งสถิตอยู่ที่พระศอุป ที่โพธิ์พฤกษ์ ในที่นั้น ๆ

คา ธัมมะทานนนะ กะวันตุ ปุริตา,

เทวดาเหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลาย บูชาแล้วด้วยธรรมทาน,

โธตติง กะโรนตะระ วิหาระมัญจาเอ,

ขอจงทำซึ่งความสวัสดิ์ ความเจริญในมณฑลวิหารนี้,

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว,

พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นเอระกัถิ ที่เป็นปานกลางกัถิ ที่เป็นผู้บวชใหม่กัถิ,

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,

อุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย ที่เป็นทานาธิปะตี พร้อมด้วยอารามิกชนกัถิ,

กามา จะ เทธา นิคะมา จะ อิสสะรา,

ชนทั้งหลายเหล่าใด ๆ ที่เป็นชาวบ้านกัถิ ที่เป็นชาวต่างประเทศกัถิ

ชาวนิคมกัถิ หรือผู้เป็นใหญ่กัถิ,

สัปปาณะภูตา สุจิตา ะวันตุ เค,

ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น และสัตว์ผู้มีลมปราณ จงเป็นผู้มีความสุขเจิด,

ชะลาพุชา เยปี จะ อัมพะสะัมกะวา,

สัตว์ทั้งหลายที่เกิดในครรภ์กัถิ ที่เกิดในไขกัถิ,

สังฆทะชาตา อะระโวปะปาติกา,

ที่เกิดในอ้าโคลกัถิ ที่เกิดโดยนิมิตศุคขึ้น (โอปะปาติกะ) กัถิ,

นียยานิกัง ัมมะวะรัง ปะฎิจจะ เค,

จงอาศัยธรรมอันประเสริฐ เป็นทางนำออกจากทุกข์,

สัพเพปี ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง,

ขอสัตว์ทั้งหลาย จงทำความสิ้นไปแห่งทุกข์ทั้งปวงเจิด,

ฐาตุ จิรัง สะคัง ัมโม,

ขอธรรมของสัตว์บุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่นาน,

ัมมัทธะรา จะ ปุคคะตา,

ขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรมจงดำรงอยู่นาน,

สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ,

ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน ในกิจซึ่งเป็นประโยชน์และสิ่งอันเกื้อกูลกัน,

อัมเห รักขะตุ สักกัมโม สัพเพปี ัมมะจารีโน,

ขอพระสงฆ์จงรักษาไว้ซึ่งเราทั้งหลาย และรักษาไว้ซึ่งบุคคลผู้ประพฤติธรรมแท้ทั้งปวง

วุฑฒิง ชัมปาปุณณยามะ ชัมเม อะริยัปปะเวทิตะ,
 ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรมที่พระอริยเจ้าประกาศไว้แล้ว,
 ปะสันนา โหนตุ ชัพเพปิ ปาณินุ พุทธะสาตะเน,
 ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธรศาสนา,
 ชัมมา ธารัง ปะเวจฉันโค กาด เทโว ปะวัสสะตุ,
 ขอส่วนทั้งหลายจงหลั่งลงคคคองตามอุตุกาล,
 วุฑฒิง ภาวายะ ชัคคานัง ตะมิทัง เนตุ เมทะนิง,
 ขอส่วนจงนำความสำเร็้อมมาสู่ที่นปรุที เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย,
 มาคาปีคา จะ อัคตะระรัง นิจัง รักขันตุ ปุคคะกัง,
 มารคาและบิคา ย่อมรักษานุคร ที่เกิดในคนเป็นนิจ ฉันโค,
 เอวัง ชัมเมนะ ราชาโน ปะรัง รักขันตุ ชัพพะทา.
 ขอพระราชาจงปกครองประชาชนโดยชอบธรรมในกาลทุกเมื่อ ฉันนััน ตลอดกาล.

3. ปฎฐนฐูปนคาฉา (สาดนเศคฉาหังฉวนนปรารณน)

หันทะ มะยัง ปฎฐนะ-ฐะปะนะ-คาคาโย กะฉามะ เส.

ยันทานิ เม กะคัง ปุณญัง เคนานนุททิตเสนะ จะ,
 ชิปปัง ฉัจฉิกะเรยยาหัง ชัมเม โฉกุตตะเร นะวะ,
 บุญโคที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, เพราะบุญนั้น และการอุทิศส่วนบุญนั้น,
 ขอให้ข้าพเจ้าทำให้แจ้งโฉกุตตรธรรมแก่'ในทันที;
 ตะเจ คาวะ อะภัพโพหัง ฉังฉาเร ปะนะ ฉังสะรัง,
 ถ้าข้าพเจ้าเป็นผู้อภัพอยู่ ยังต้องเที่ยวไปในวัฏสงสาร;

นิยะโต โทธิตตโคตวะ สัมพุทธธนะ วิทยาโกโต,
 นาฏฐาระสะปี อากััพพะ- ฐานานิ ปาปุณเณยยะหัง,
 ขอให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนโทธิตตโคตวะผู้เที่ยงแท้ ได้รับพยากรณ์แก่พระพุทธร
 เจ้าแล้ว; ไม่ถึงฐานะแห่งความอาภัพ 18 อย่าง;
 ปัญเจวารานิ วัชเชยยัง ระเมยยัง สีละรักกะเน,
 ปัญจะกามะ อะดักโคหัง วัชเชยยัง กามะปังกะโต,
 ข้าพเจ้าพึงเว้นจากเวรทั้งห้า¹; พึงยินดีในการรักษาศีล; ไม่เกาะเกี่ยว
 ในกามคุณทั้งห้า²; พึงเว้นจากเบียดเบียนกล่าวคือกาม;
 ทุกทิกุฎฐิยา นะ ยุชเชยยัง สังยุชเชยยัง สุกทิกุฎฐิยา,
 ปาเป มิตเตนะ เสาเวยยัง เสาเวยยัง ปันจิตเต สะทา,
 ขอให้ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทิกุฎฐิชั่ว; พึงประกอบด้วยทิกุฎฐิที่ดีงาม;
 ไม่พึงคบมิตรชั่ว; พึงคบแต่บัณฑิต³ทุกเมื่อ;
 สัทธาสะติหิโรตคัปปา- ตาปักขันติกุณากะโร,
 อัมปะสยัโห วะ สัตตคูหิ เหยยยัง อะมันทะมูยะหะโก,
 ขอให้ข้าพเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งคุณ, คือ สรัทธา สติ หิริ โอคคัปปะ ความเพียร
 และขันติ; พึงเป็นผู้ที่ศรัทธารอบงำไม่ได้; ไม่เป็นคนขลาด คนหลงงมงาย;
 ยา กากิ กุสะลา มัยยาธา สุขุบนะ สีชณะตัง สะทา,
 เอวัง วุตตัง กุณมา สัพพะ โหนตุ มัยยัหัง ภาเว ภาเว,
 ความปรารถนาใด ๆ ของข้าพเจ้าที่เป็นกุศล, ขอให้สำเร็จโดยง่าย
 ทุกเมื่อ; คุณที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วทั้งปวงนี้, จงมีแก่ข้าพเจ้าทุก ๆ ภพ

¹ เวนทั้งห้า หมายถึง ข่าสัตว์, สกัทรพ, ประพฤติผิดในกาม, พุคหัง, คัมภวามริช

² กามคุณทั้งห้า หมายถึง รูป เสียง กลิ่น รส โสภณูปะ

³ บัณฑิต หมายถึง ผู้ค้ำนินชาวิคคัวธรรมอันขาว คือ อกุศลธรรม, ความทุจริตทางกาย วาจา และใจ

ยะทา อุปัชระติ โลก

ธัมพุทธโร โมกขะปะทสะโก,

ตะทา มุตโต กุกัมเมหิ

ธักโรกาโธ ภาเวยยะหัง,

เมื่อใด, พระสัมพุทธเจ้าผู้แสดงธรรมเครื่องพ้นทุกข์ เกิดขึ้นแล้ว ในโลก;

เมื่อนั้น, ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากกรรมอันชั่วช้าทั้งหลาย, เป็นผู้ได้อิโณาส

แห่งการบรรลุดุธรรม;

มะนุสธัคคัณฺเจะ ดิงกัณฺเจะ

ปัพพัชชัญญุปะสัมปะทัง,

ฉะภิกคัวา เปตะโธ สีตี

ธารายยัง ธัคคฺจฺจ ฐาตะนัง,

ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้ความเป็นมนุษย์; ได้เทศบริสุทธิ; ได้บรรพชาอุปสมบท

แล้ว; เป็นคนรักษาศีล; มีศีล; ทรงไว้ซึ่งพระศาสนาของพระศาสดา;

สุขาปะฏิปะโท จิปปา-

ภิญญโณ ธัจฉิกะเรยยะหัง,

อะระหัตคัปปะฉัง อักกัณฺ

วิชชาทิกุณฺเจะฉังกะตัง,

ขอให้เป็นผู้มีการปฏิบัติโดยสะดวก, ครัสรู้ได้พลัน; กระทำให้แจ้ง

ซึ่งอรหัตตะผลอันเลิศ, อันประกอบด้วยธรรม มีวิชชา เป็นต้น.

ยะที นุปัชระติ พุทฺโธ

กัมมัง ปะริปุรัณฺเจะ เม,

เอวัง ธัมมคฺ ธะเภยยาหัง

ปัจเจกะโพธิมุตตะมันติ.

ถ้าหากพระพุทธเจ้าไม่บังเกิดขึ้น, แต่กุศลกรรมของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมแล้ว

เมื่อเป็นเช่นนั้น, ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้ญาณเป็นเครื่องรู้เฉพาะคนอันสูงสุด เทอญ.